

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 133/20
Luxemburg, 28 octombrie 2020

Hotărârea în cauza C-321/19
BY și CZ/Bundesrepublik Deutschland

Costurile legate de poliția rutieră nu pot fi luate în considerare la calculul taxelor de trecere pentru utilizarea rețelei rutiere transeuropene de către vehiculele grele de marfă

Aceste costuri nu fac parte dintre costurile infrastructurii pe baza cărora trebuie calculat cuantumul acestor taxe de trecere

BY și CZ operau o societate de drept polonez care desfășura activități de transport rutier în special pe teritoriul german. În acest cadru, BY și CZ au plătit, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și 18 iulie 2011, un cuantum total de 12 420,53 euro Republicii Federale Germania cu titlu de taxe de trecere pentru utilizarea autostrăzilor federale germane.

Estimând că modalitățile de calcul al taxelor de trecere pe care au trebuit să le achite au condus la a stabili, cu încălcarea dreptului Uniunii, o obligație financiară excesivă, BY și CZ au introdus o acțiune având ca obiect obținerea rambursării taxelor de trecere în cauză la instanțele germane.

Sesizată în apel cu acest litigiu, Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tribunalul Administrativ Superior al Landului Renania de Nord-Westfalia, Germania) solicită în esență Curții de Justiție să stabilească dacă faptul că costurile legate de poliția rutieră au fost incluse în calculul taxelor de trecere în litigiu constituie o încălcare a Directivei de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri¹.

Prin hotărârea de astăzi, Curtea constată, mai întâi, că directiva impune statelor membre care introduc sau mențin taxe de trecere asupra rețelei rutiere transeuropene o obligație precisă și necondiționată de a determina nivelul acestor taxe de trecere **ținând seama doar de costurile infrastructurii**, și anume **costurile** de construcție, **de operare**, de întreținere și de dezvoltare a rețelei rutiere respective. În consecință, un particular poate invoca în mod direct în fața instanțelor naționale această obligație împotriva unui stat membru atunci când acesta nu a respectat-o sau a transpus-o incorect.

În continuare, în ceea ce privește aspectul dacă costurile legate de poliția rutieră se încadrează în noțiunea de costuri de operare și, pe acest temei, pot fi cuprinse în calculul taxelor de trecere, Curtea arată că această noțiune se raportează la costurile care decurg din exploatarea infrastructurii respective. Or, **activitățile de poliție intră în responsabilitatea statului care acționează în exercitarea prerogativelor sale de putere publică, iar nu ca operator al infrastructurii rutiere**. În consecință, **costurile legate de poliția rutieră nu pot fi considerate ca fiind costuri de operare**, prevăzute de directivă.

În ceea ce privește împrejurarea că, în speță, luarea în considerare a costurilor legate de poliția rutieră ar determina numai o depășire relativ scăzută, de ordinul a 3,8 % sau a 6 % din costurile infrastructurii, Curtea statuează că **directiva se opune oricărei depășiri a costurilor infrastructurii care ar rezulta**, printre altele, **din luarea în considerare a unor costuri neeligibile**.

¹ Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 1999 de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO 1999, L 187, p. 42, Ediție specială, 07/vol. 7, p. 88), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 (JO 2006, L 157, p. 8, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 234).

În sfârșit, Curtea a respins cererea Germaniei privind limitarea în timp a efectelor acestei hotărâri.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106